

# RAPORT -ZADANIE STAŻOWE

**Bartosz Lachowicz** 



#### 1. Wstęp

Swój raport chciałbym zacząć od poinformowania Państwa, że biorąc pod uwagę e-mail, który otrzymałem (ten który informował nas, iż cenią państwo sobie prostotę) zarówno jak i ograniczenia czasowe ze względu na końcówkę okresu projektów semestralnych postanowiłem zbytnio nie kombinować. Nie zmienia to faktu, że gdybym miał więcej czasu to te kombinacje miałby miejsce i wprowadziłbym do mojego rozwiązania konkretne ulepszenia. Do alternatywnych, lub bardziej zaawansowanych rozwiązań mojej pracy odniosę się w dalszej części tego dokumentu.

### 2. Plan pracy

- 1. Implementacja regresji logistycznej
- 2. Implementacja BGD vanilla
- 3. Implementacja SGD zwykłego
- 4. Implementacja SGD z momentum
- 5. Dobieranie hiper parametrów
- 6. Ewaluacja modelu

#### 3. Podejście do danych

Moje podejście do danych było takie aby je wczytać i zamienić liczby pierwsze na 0 a złożone na 1. Jedną z kombinacji o której wspominałem wcześniej byłoby podejście do tego problemu nieco inaczej. Nie zamieniałbym klas na 0 i jedynki, ale spróbował uczyć model regularnego rozpoznawania cyfr a potem starałbym się przekształcić je na 0 i 1.

## 4. Normalizacja/Skalowanie

Ze względu na funkcję kosztu gdzie mamy logarytm (1 - y\_pred ) lub (y\_pred), jeśli dane nie są znormalizowane pojawia się problem, gdyż **y\_pred** może równać się 0 lub 1 i wtedy mamy log(0) czyli błąd. Ten problem próbowałem najpierw rozwiązać korzystając ze wzoru na skalowanie danych  $z=\frac{x-\acute{s}rednia(x)}{std(x)}$ ) gdzie **std** to odchylenie standardowe, w tym samym czasie inicjalizując parametry **theta** używając rozkładu gaussa w przedziale <0,1> (numpy.random.normal). Niestety nie zdało to sprawdzianu. Skończyłem używając wzoru

 $z=(x-rac{x-\min{(x)}}{\max{(x)-\min{(x)}}}$  co w przypadku datasetu MNIST sprowadza się do podzielenie każdego samplu przez 255. Ja podzieliłem przez 510, i na pewno w przyszłości chciałbym znaleźć jakąś bardziej stosowną metodę obróbki tych danych.

## 5. Dobieranie hiperparametrów

Ze względu na złożoność obliczeniową tej czynności zdecydowałem się ograniczyć ilość danych zarówno testowych jak i treningowych.

W celu dobrania hiperparametrów dla SGD zwykłego zrobiłem pętlę **FOR** która stopniowo zmieniała wartości **wskaźnika uczenia się gradientów (learning rate**) o 0.05 na każdą iteracji pętli. Kiedy znalazłem najlepszą wartość – **0.055**, zmniejszyłem przyrost w pętli for z 0.05 na 0.01 i próbowałem szukać lepszego wskaźnika bliżej **0.055**, ale ten pozostał bez zmian.

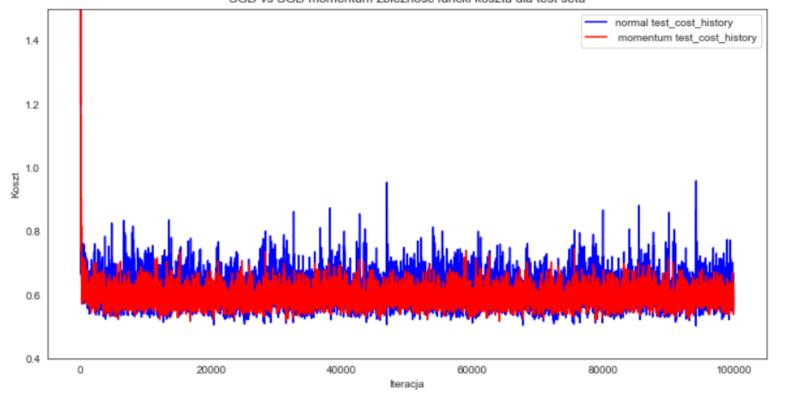
Aby zoptymalizować SGD + momentum zrobiłem dwie pętle **FOR** jedna w drugiej. Od jednej z nich zależna była wartość **wskaźnika uczenia się gradientów**, a od drugiego **wartość wskaźnika momentu**. Wartości które znalazłem to:

- Wskaźnik uczenia się gradientów 0.065
- Wskaźnik momentum 0.774(9)

Niestety kiedy spróbowałem użyć tych wartości dla całego datasetu moja funkcja zbiegła się do kosztu **nieco powyżej 0.61**. Dlatego też zacząłem stopniowo szukać wokoło wskaźnika uczenia się gradientów. I tak idąc w dół Porównując zwykły SGD do SGD z momentum użyłem całych dostępnych danych i wykonałem 3 epoki. widać jak wprowadzenie ważone średniej wykładniczej do modelu nadaję mu "pędu" w stronę minima funkcji i przechodząc dane mniej razy można osiągnąć lepsze wyniki.

Wybrany algorytm	Ilość danych testowych	Ilość danych treningowych	Liczba epok/iteracje	Koszt test setu 12000 próbek	Koszt dla test setu całość danych
SGD	12000	2000	4 / 48000	0.56905	0.61364
SGD+ momentum	12000	2000	1 / 12000	0.54879	0.57251





## 6. Ewaluacja modelu dla SGD/SGD+M